

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง " การเบรี่ยบเทียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอบที่มีระดับการสืบสอบต่างกัน" มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อเบรี่ยบเทียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ ด้านพูดและฟัง รวมทุกด้าน ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบสืบสอบที่มีระดับการสืบสอบต่างกัน
- เพื่อเบรี่ยบเทียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบสืบสอบที่มีระดับการสืบสอบต่างกัน ด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทางวิชาภาษาศาสตร์ การนาความรู้และวิธีการทางวิชาภาษาศาสตร์ไปใช้ และทักษะปฏิบัติ
- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละกลุ่มที่มีต่อการสอนแบบสืบสอบ

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนหนองหงส์พิทยาคม อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเดือนมา 3 ห้องเรียน จาก 5 ห้องเรียน คือ ห้อง ม.1/1 ม.1/2 และม.1/3 ห้องละ 30 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่มีค่ามัขณฑ์เลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนสอบวิชาภาษาศาสตร์ ($\bar{w} 101$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ใกล้เคียงกัน แล้วนำมารวบรวมทั้งหมด 90 คน ทางสถิติ (F -test) ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ ($\bar{w} 101$) ของนักเรียนทั้ง 3 ห้อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนำไว้ทดสอบเป็นรายคู่ด้วยค่าทิ (t-test) พบว่า นักเรียนทั้ง 3 ห้องเรียนมีค่ามัขณฑ์เลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนสอบวิชาภาษาศาสตร์ ($\bar{w} 101$) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากนั้นผู้วิจัยจัดห้องเรียนที่เลือกได้ ให้ห้อง ม.1/1 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอบที่มี

ระดับการสืบส悠悠ระดับที่ 1 คือ ครูนักปัญหาหรือจุดประสงค์ และวิธีการทดลองให้แต่ไม่บอก
ความตอนแก่นักเรียน ห้อง ม.1/2 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 นักเรียนได้รับการสอนแบบสืบส悠悠ที่มีระดับ
การสืบส悠悠ระดับที่ 2 คือ ครูนักปัญหาหรือจุดประสงค์ให้แต่ไม่บอกวิธีการทดลองและคาดตอนแก่
นักเรียน ห้อง ม.1/3 เป็นกลุ่มทดลองที่ 3 นักเรียนได้รับการสอนแบบสืบส悠悠ที่มีระดับการ
สืบส悠悠ระดับที่ 3 คือ ครูไม่บอกห้องปัญหาหรือจุดประสงค์ วิธีการทดลองและคาดตอนแก่นักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มี 3 ชุด ดังนี้

1. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ เรื่อง น้ำ ด้านความรู้ความจำ
ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทางภาษาศาสตร์ การนาความรู้และวิธีการทางภาษาศาสตร์ใบข้อ
มีลักษณะ เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 ค่าอำนาจ
จำแนกระหว่าง 0.20 - 0.43 และค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.76

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ มีลักษณะ เป็นกิจกรรมให้
นักเรียนปฏิบัติ แล้ววัดด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะปฏิบัติ

3. แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบสืบส悠悠 มีลักษณะ เป็นแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้แผนการสอนแบบสืบส悠悠
ที่มีระดับการสืบส悠悠ต่าง ๆ ทำการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1
สอนโดยใช้แผนการสอนแบบสืบส悠悠ที่มีระดับการสืบส悠悠ระดับที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยใช้แผน
การสอนแบบสืบส悠悠ที่มีระดับการสืบส悠悠ระดับที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 สอนโดยใช้แผนการสอนแบบ
สืบส悠悠ที่มีระดับการสืบส悠悠ระดับที่ 3 ใช้เวลาในการดำเนินการทดลองสอนเท่ากันทั้ง 3 กลุ่ม
กลุ่มละ 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที จากนั้นให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองทั้ง
3 กลุ่ม ทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ แล้วให้นักเรียนตอบแบบสำรวจ

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบสืบสอน หลังจากนี้ให้นักเรียนทดสอบภาคปฏิบัติโดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมการทดลอง แล้ววัดด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมด้านทักษะการปฏิบัติทันทีเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง จากนั้นนาคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ด้านต่าง ๆ และคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม มาทดสอบความแตกต่าง ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เป็นรายถึง โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe' method) จากนั้นนำคะแนนแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละกลุ่มที่มีต่อการสอนแบบสืบสอนที่ใช้สอนกับกลุ่มของตนมาตรวจให้คะแนนแล้วหาค่ามัธยมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) แล้วนำเสนอด้วยตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ด้านพูดคิสัย รวมทุกด้านของนักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แต่ละด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการนาความรู้และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ นำไปใช้ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับการสอนแบบสืบสอนที่มีระดับการสืบสอนระดับที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในด้านทักษะปฏิบัติ สูงกว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ซึ่งได้รับการสอนแบบสืบสอนที่มีระดับการสืบสอนระดับที่ 2 และระดับที่ 3 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
- นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบสืบสอนที่มีระดับการสืบสอนระดับที่ 2 และระดับที่ 3 ตามลำดับ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ด้านทักษะปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอ ระดับที่ 1 มีความคิดเห็นว่า เห็นด้วยต่อการแบบสืบสอในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ซึ่งได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 3 มีความคิดเห็นว่าเห็นด้วยต่อการสอนแบบสืบสอในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ด้านพุทธศาสนารวมทุกตัวแและในแต่ละด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการนำความรู้และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ของนักเรียนนี้มีชัยมีศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับ การสืบสอระดับที่ 2 และกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการสอนซึ่งเป็นการสอนแบบสืบสอเหมือนกัน จะมีแตกต่างกันน้อยในส่วนของระดับการสืบสอ และเนื้อหาวิชาที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาแล้วในชั้นประถมศึกษา และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งนักเรียนเพิ่งจะเรียนผ่านพื้นไปในภาคเรียนที่ 1 รวมทั้งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถนำไปทำความรู้เดินที่ได้เรียนในภาคเรียนที่ 1 มาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ในส่วนของการตั้งปัญหาและการออกแบบการทดลอง ทำให้นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน สำหรับการใช้วิธีสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอ ระดับที่ 2 และการใช้วิธีสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 3 ซึ่งการสอนทั้ง 2 วิธีนี้ เป็นการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทุกรอบวนการ โดยอิสระในการแก้ปัญหา ให้ผลทางด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการนำความรู้และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ไม่แตกต่างไปจากการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 1 ซึ่งจำกัดการใช้กระบวนการทางประการ เช่น การตั้งปัญหาการออกแบบการทดลอง 布拉กูร์ว่ามีผลการวิจัยที่สอดคล้อง ตั้งเช่นผลการวิจัย

ของ Spears และ Zollman (Spears and Zollman) ได้ศึกษาเบรี่ยบเทียบความเข้าใจกระบวนการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นเรียนบัณฑิตการด้วยวิธีต่างกัน คือ เรียนด้วยบัณฑิตการทดลองแบบมีความแน่นหนาบัณฑิตการ และเรียนด้วยบัณฑิตการแบบไม่มีความแน่นหนาบัณฑิตการโดยถือแบบบัณฑิตการตามแบบของ Romey (Romey) ทุกขั้นตอน ตัวอย่างบรรษัตรศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 พบว่าการสอนวิธีนี้ไม่ทำให้ความรู้ความเข้าใจต่อกระบวนการวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาต่างกัน

2. จากผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ในด้านทักษะบัณฑิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 1 กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 2 และ กลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 อภิปรายผลได้ดังนี้ นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในด้านทักษะบัณฑิต สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 2 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับของการสืบสอระดับที่ 1 นั้น ครุภัณฑ์สอนสามารถที่จะคงความคุณอธิบายและสาธิตให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการใช้ การเก็บรักษาอุปกรณ์ ทักษะการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ก่อนที่นักเรียนจะลงมือทำการทดลอง เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการใช้อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ หากให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และฝึกทักษะการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็วและถูกต้องกว่า รวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 นั้น นักเรียนมีเวลาที่เหลือจากการทำการทดลองทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 มีเวลาที่จะฝึกบัณฑิตการใช้อุปกรณ์จากครุภัณฑ์สอนได้อย่างถูกต้องมากกว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ซึ่งนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งในการคิดตั้งปัญหา ตั้งสมมติฐาน ออกแบบวิธีการทดลอง จึงทำให้มีเวลาที่จะศึกษาถึงวิธีการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนฝึกฝนทักษะการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ได้น้อยลง

3. จากผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ด้านทักษะบัณฑิต ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 2 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 ที่ได้รับการสอน

แบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 2 และระดับที่ 3 ตามลำดับ นั้น วิธีการสอนทั้ง 2 กลุ่มทดลองนี้ จะมีวิธีการสอนที่คล้ายกันคือให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางเท่านั้น แต่จะมีความแตกต่างกันบ้าง คือกลุ่มทดลองที่ 3 ครูผู้สอน จะให้นักเรียนตั้งปัญหาการทดลองเอง นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทดลองจะมีบทบาทในการทำกิจกรรมโดยใช้ความคิดของตนเอง ซึ่งการใช้ความคิดของตนเองนั้นบางอย่างก็ไม่ถูกต้องเสมอไป บางครั้งนักเรียนยังต้องการข้อแนะนำที่ถูกต้องจากครูผู้สอน ในด้านทักษะปฏิบัติที่เข่นเดียวกัน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทดลองมีเวลาที่จะฝึกหัดภาระการใช้เครื่องมือต่าง ๆ น้อยและในขณะเดียวกัน ในการเรียนการสอนในส่วนของการฝึกหัดภาระการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ นั้น ครูผู้สอนให้นักเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจุดนี้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทดลอง ต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ใน การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ อุปกรณ์บางอย่างนักเรียนแต่ละกลุ่มทดลองก็มีทักษะในการใช้ที่ถูกต้อง แต่อุปกรณ์บางอย่างนักเรียน แต่ละกลุ่มทดลองก็ยังขาดทักษะในการใช้ที่ถูกต้อง ซึ่งทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 และ กลุ่มทดลองที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในด้านทักษะปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับของการสืบสอระดับที่ 1 มีความเห็นว่า เห็นด้วยต่อการสอนแบบสืบสอในระดับปานกลาง น่าจะเป็น เพราะว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 มีความคุ้นเคยกับการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน คือครูอยู่ข้างหน้าโดย สามารถท่องทางกิจกรรม โดยที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมน้อยคือนักเรียน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในช่วงการทำกิจกรรมทดลองและสรุปผลการทดลองเท่านั้น ทำให้นักเรียน มีโอกาสในการใช้ความคิดของตนเองอย่างอิสระในการทำกิจกรรมน้อย นักเรียนจะต้องทำกิจกรรม ตามที่ครูผู้สอนแนะนำเท่านั้น ซึ่งทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เห็นด้วย ต่อการสอนแบบสืบสอ ในระดับปานกลาง นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอระดับที่ 2 และระดับที่ 3 มีความเห็นว่า เห็นด้วยต่อการสอนแบบสืบสอในระดับมาก น่าจะเป็น เพราะ นักเรียนมีโอกาส ในการใช้ความคิดของตนเองอย่างอิสระ โดยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางเท่านั้น นักเรียน มีโอกาสได้พัฒนาความรู้ด้วยตนเอง ออกแบบวิธีการทดลองเอง หากต้องด้วยตนเอง ได้ร่วม สรุปผลการทดลองร่วมกับครูผู้สอน ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นต่อตนเองมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจาก การสอนที่นักเรียนคุ้นเคยคือ นักเรียนจะต้องเรียนตามที่ครูผู้สอนแนะนำเท่านั้น ไม่มีโอกาสได้ใช้ ความคิดของตนเองในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3 เห็นด้วยต่อการสอนแบบสืบสอในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผู้บริหาร ควรให้การสนับสนุนการเรียนการสอนแบบสืบสอ และควรสนับสนุนในด้านงบประมาณ ที่จะนำไปใช้ในการเตรียมอุปกรณ์ การเรียนการสอน เพื่อที่จะให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำ
2. สำหรับครูผู้สอน เนื่องจากการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอต่างกัน 3 ระดับ โดยระดับที่ 1 กิจกรรมการเรียนการสอน มีครุภัณฑ์และแนวทางให้นักเรียนหาคำตอบ ส่วนในระดับที่ 2 และระดับที่ 3 ให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนควรเลือกใช้วิธีสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอต่างกัน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาของกิจกรรมและความสามารถของนักเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างกันที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอต่างกัน ๆ โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างกันที่ได้รับการสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอต่างกัน
2. ควรมีการศึกษาเบรริญ เทียบผลลัพธ์จากการเรียนวิทยาศาสตร์ ระหว่างกันที่สอนโดยวิธีสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอต่างกัน โดยใช้ระยะเวลาในการสอนให้มากกว่านี้และอาจทำการสอนหลายบทเรียนเพื่อศึกษาผลลัพธ์จากการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบสืบสอที่มีระดับการสืบสอต่างกัน ให้แน่ชัดกว่านี้
3. ควรมีการศึกษาเบรริญ เทียบผลลัพธ์จากการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนแต่ละระดับความสามารถ ด้วยวิธีสอนแบบสืบสอที่มีระดับของการสืบสอต่างกัน